

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาหรือการจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 (ราชกิจจานุเบกษา, 2542, หน้า 5) หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 วรรคสอง การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น สอดคล้องกับการปฏิรูปการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 – 2561 กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและสิทธิของคนพิการในการรับบริการทางการศึกษาตามมาตรา 10 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 (ราชกิจจานุเบกษา, 2556, หน้า 1 – 4) ซึ่งว่า การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการมีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป จึงจำเป็นต้องจัดให้คนพิการมีสิทธิและโอกาสได้รับการบริการและความช่วยเหลือทางการศึกษาเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ ดังนั้น เพื่อให้การบริการและการให้ความช่วยเหลือแก่คนพิการในด้านการศึกษา

เป็นไปอย่างทั่วถึงทุกระบบและทุกระดับการศึกษา มาตรา 5 กำหนดให้คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษา 3 ประการ คือ 1) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา 2) เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษาระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น 3) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษารวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล มาตรา 7 ให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนร่วม สถานศึกษาเอกชนการกุศล ที่จัดการการศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ได้รับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐและมาตรา 8 ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ และต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง สถานศึกษาในทุกสังกัด และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ อาจจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนร่วม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ รวมถึงการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระ การพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นการฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใดให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจน บริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

ประเทศไทย เป็นผู้นำด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (Special Education Hub) หากได้รับความร่วมมือในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ในทุกระดับและทุกระบบแล้วจะทำให้บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษาชาติเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน อีกทั้งเป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ในการได้รับโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษา ได้อย่างมีคุณภาพ เสมอภาค และยุติธรรม (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2559, หน้า 1)

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2553 พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 (ราชกิจจานุเบกษา, 2551, หน้า 1 – 13) ได้ให้คำนิยามของคำว่า “คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน เคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความจำเป็นพิเศษ ที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 กำหนดประเภทความพิการไว้ 9 ประเภทได้แก่ 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ 5) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา 7) บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ 8) บุคคลออทิสติก 9) บุคคลพิการซ้อน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 45 – 47)

บุคคลออทิสติก ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติของระบบการทำงานของสมองบางส่วนซึ่งส่งผลต่อความบกพร่องทางพัฒนาการด้านภาษา ด้านสังคมและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และมีข้อจำกัดด้านพฤติกรรม หรือมีความสนใจจำกัดเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยความผิดปกตินั้นค้นพบได้ก่อนอายุ 30 เดือน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 47) ออทิสติก จัดอยู่ในเก้าประเภทความพิการ ที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดไว้และต้องได้รับสิทธิทางการศึกษาเป็นพิเศษโดยเฉพาะอยู่ในรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมรูปแบบห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2556) จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น จัดออทิสติกทุกสเปกตรัมอยู่ในกลุ่มวินิจฉัยที่เรียกว่า “พีดีดี” (Pervasive Developmental Disorders) ประกอบด้วย 5 กลุ่มย่อยดังนี้ 1) ออทิสติก (Autistic Disorders) 2) แอสเพอร์เกอร์ (Asperger’s Disorders) 3) เร็ทท์ (Rett’s Disorders) 4) ซีดีดี (Childhood Disintegrative Disorders) 5) พีดีดี เอ็นไอเอส (PDD, Not Otherwise Specified) พุทธิตา พิมพ์ลักษณ์ (2550, หน้า 64) อ้างถึงใน วัชรพงศ์ ปราบภูและคณะ กล่าวว่า

ในทางการแพทย์ภาวะออทิสซึม เป็นโรคหรือกลุ่มอาการที่เกิดขึ้นในเด็กเนื่องจากสมอง ผิดปกติและจะมีโลกส่วนตัวสูง ขาดความสนใจที่จะมีสังคมร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเรียกเด็กที่เป็น โรคนี้ว่า “เด็กออทิสติก” บุคคลดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษทั้งด้าน การแพทย์ และทางการศึกษาเพื่อให้บุคคลออทิสติก ได้ศึกษาเล่าเรียนเหมือนกับบุคคล ทั่วไป รัฐบาลจึงมีนโยบายให้โรงเรียนปกติ ทุกโรงเรียนรับเด็กพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็ก ปกติทั่วไป เพื่อให้เด็กพิเศษสามารถเรียนโรงเรียนใกล้บ้านและอยู่ใกล้ครอบครัว พร้อมทั้ง สร้างความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และชุมชนในการดำเนินชีวิตประจำวัน ตลอดจนตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูปการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 – 2561 วิสัยทัศน์ “คนพิการได้รับการศึกษาตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึง และเสมอภาค” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 1)

การดำเนินงานห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ระหว่างปีการศึกษา 2547 – 2549 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษได้รับอนุมัติให้ดำเนินโครงการ โรงเรียนแกนนำจัดการ เรียนร่วมระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติกในรูปแบบห้องเรียนคู่ขนาน โดยจัดการศึกษาให้กับเด็กออทิสติกกลุ่มที่มีความบกพร่องระดับรุนแรง (มีความบกพร่อง ทางพัฒนาการอย่างรุนแรง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสังคม 2) ด้านภาษาและการสื่อ ความหมาย และ 3) ด้านพฤติกรรมและอารมณ์) ที่ไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปได้ จำนวน 53 ห้องเรียน ในโรงเรียนเรียนร่วม 46 โรงเรียน กระจายอยู่ทุกภูมิภาค 24 จังหวัด และจัดจ้างครูผู้สอนประจำห้องเรียนคู่ขนานห้องเรียนละ 2 คน รวม 106 คน สำหรับการ ดำเนินงานที่ผ่านมาได้รับงบประมาณสนับสนุนจากเงินสลากพิเศษ 3 ตัว และ 2 ตัว จำนวนทั้งสิ้น 20 ล้านบาท ซึ่งจะกล่าวถึงการดำเนินงานโดยย่อตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 จนถึงปัจจุบัน ดังนี้ 1) ปีการศึกษา 2547 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษได้พัฒนาครู ประจำห้องเรียนคู่ขนานให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการพัฒนาบุคคลออทิสติก เพื่อประจำห้องเรียนคู่ขนานห้องเรียนละ 2 คน รวมจำนวน 106 คน และ 2) จัดทำ หลักสูตรและแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มทักษะ 6 ทักษะ ได้แก่ ทักษะทางภาษา และการสื่อสาร ทักษะทางพฤติกรรมและอารมณ์ ทักษะทางสังคม ทักษะทางการรับรู้และ เคลื่อนไหว ทักษะการดูแลช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และทักษะทาง วิชาการให้กับครู ห้องเรียนคู่ขนานใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนออทิสติก และ ปัจจุบันการจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ปี พ.ศ. 2560 ในประเทศไทย 77 จังหวัด มีห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก จำนวน 168 ห้องเรียน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ,

2556, หน้า 7 – 8) ในปัจจุบันข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติกทางการบริหาร ยังมีไม่มากเพราะจากการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับประเภทการจัดการเรียนการสอน

สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก พบว่า บางโรงเรียนผู้บริหาร ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ไม่ได้จบการศึกษาสาขาวิชาเอกการศึกษาพิเศษโดยตรง จึงทำให้ไม่เข้าใจกระบวนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติกในด้านต่างๆ อาทิ เช่น การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP แผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ให้กลุ่มบุคคลออทิสติก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ในโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร (ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม, 2559)

ผู้วิจัยในฐานะครูการศึกษาพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม มีหน้าที่นิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานการจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติกร่วมกับศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของจังหวัดนครพนม จึงมีความสนใจและต้องการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่ามีสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอย่างไร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดปัญหาการวิจัยไว้ ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติกของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม
2. สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติกของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของ

ผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออสติก และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วมแตกต่างกันหรือไม่

3. สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออสติกของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออสติก และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วมที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตำแหน่งต่างกันมีความแตกต่างกันหรือไม่

4. สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออสติกของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามสภาพการเปิดสอนของโรงเรียนที่มีครูผู้สอนสำเร็จการศึกษา วิชาเอกการศึกษาพิเศษ และไม่มีครูผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

5. สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออสติกของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออสติก และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วมที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนต่างกันมีความแตกต่างกันหรือไม่

6. แนวทางยกระดับผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออสติกของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออสติกและครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออสติกและครูผู้รับผิดชอบงาน

เรียนร่วม

3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วมที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตำแหน่งต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามสภาพการเปิดสอนห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติกของโรงเรียน ที่มีครูผู้สอนสำเร็จการศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ และไม่มีครูผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ

5. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนต่างกัน

6. เพื่อหาแนวทางยกระดับผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ต้องการศึกษา ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม อยู่ในระดับมาก

2. สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม ที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีความแตกต่างกัน

3. สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียน

คู่ขนานออสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของ
ผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออสติก และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม
ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตำแหน่งต่างกัน มีความแตกต่างกัน

4. สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียน
คู่ขนานออสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามสภาพการเปิดสอน
ห้องเรียนคู่ขนานออสติก ของโรงเรียนที่มีครูผู้สอนสำเร็จการศึกษาเอกการศึกษา
พิเศษ และไม่มีครูผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ มีความแตกต่างกัน

5. สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียน
คู่ขนานออสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของ
ผู้อำนวยการ ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออสติก และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม
ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียนต่างมีความแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้มีความสำคัญของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการ
ห้องเรียนคู่ขนานออสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะเป็นแนวทางการ
พัฒนาและส่งเสริมการบริหารจัดการเรียนห้องคู่ขนานออสติก ของโรงเรียน
ซึ่งจะส่งผลต่อการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เป็นพื้นฐานสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารการจัดการห้องเรียนคู่ขนาน
ออสติก และโรงเรียนที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา ปรับปรุง
การจัดการเรียนห้องคู่ขนานออสติกของโรงเรียนในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน
ออสติกของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องคูขนานออสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามมาตรฐานเรียนร่วม/เรียนรวม พุทธศักราช 2555 ตามแบบประเมินผลการดำเนินงาน ตามโครงการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนร่วม/เรียนรวม ฉบับที่ 2 สำหรับศึกษานิเทศก์ และศูนย์การศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) ตอนที่ 4 มีขอบเขตดังนี้

- 2.1 ด้านการจัดห้องเรียนคูขนานออสติก
- 2.2 ด้านการคัดกรอง คัดแยก วินิจฉัย
- 2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 2.4 ด้านเทคนิควิธีการสอน
- 2.5 ด้านการใช้หลักสูตรสำหรับนักเรียนออสติก
- 2.6 ด้านการวัดและประเมินผล
- 2.7 ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการ ครูผู้สอน ห้องเรียนคูขนานออสติก ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม ของโรงเรียนที่บริหารจัดการ ห้องเรียนคูขนานออสติก ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2560 รวมประชากรทั้งสิ้น จำนวน 140 คน เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน 35 คน ครูผู้สอนห้องเรียนคูขนานออสติก 70 คน ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม จำนวน 35 คน จาก 35 โรงเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น ผู้อำนวยการ ครูผู้สอน ห้องเรียนคูขนานออสติก และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม ของโรงเรียนที่บริหารจัดการ ห้องเรียนคูขนานออสติกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2560 รวมทั้งสิ้น 105 คน ซึ่งจำแนกเป็นผู้อำนวยการ จำนวน 35 คน ครูผู้สอนห้องเรียนคูขนานออสติก จำนวน 35 คน และครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม จำนวน 35 คน จาก 35 โรงเรียน

3. ตัวแปรศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดเป็นตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระแบ่งเป็น

3.1.1 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

3.1.1.1 ผู้อำนวยการ

3.1.1.2 ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก

3.1.1.3 ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม

3.1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในตำแหน่ง

3.1.2.1 น้อยกว่า 5 ปี

3.1.2.2 5 – 10 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 10 ปี

3.1.3 สภาพการเปิดสอนห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก

3.1.3.1 มีครูที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ

3.1.3.2 ไม่มีครูที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ

3.1.4 ลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน

3.1.4.1 เปิดสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6

3.1.4.2 เปิดสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6

มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งดำเนินการในด้านต่างๆ 7 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านการจัดห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก

3.2.2 ด้านการคัดกรอง คัดแยก วินิจฉัย

3.2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

3.2.4 ด้านเทคนิควิธีการสอน

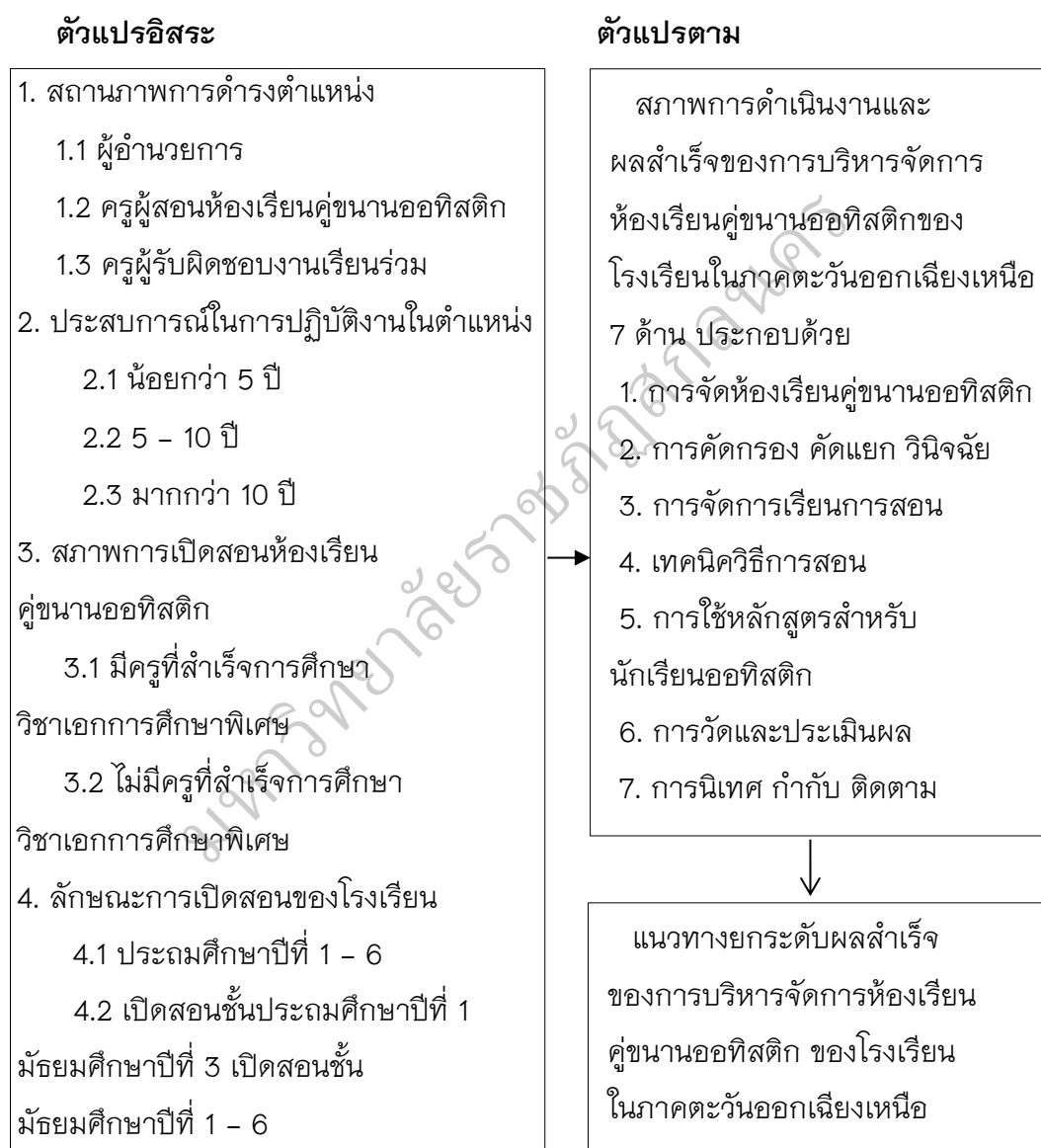
3.2.5 ด้านการใช้หลักสูตรสำหรับนักเรียนออทิสติก

3.2.6 ด้านการวัดและประเมินผล

3.2.7 ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการศึกษาสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้อง
 คู่ขนานออลติสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดการ
 ดำเนินการจัดการห้องคู่ขนานออลติสติก ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การวิจัยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย จึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. บุคคลออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีความผิดปกติของระบบการทำงานของสมองบางส่วน ซึ่งส่งผลต่อความบกพร่องทางพัฒนาการด้านภาษา ด้านสังคมและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และมีข้อจำกัดด้านพฤติกรรม หรือมีความสนใจจำกัดเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยความผิดปกตินั้นค้นพบได้ก่อนอายุ 30 เดือน

2. ห้องเรียนคู่มือนานออทิสติก หมายถึง ห้องเรียนพิเศษ ที่ทางสถานศึกษาจำเป็นต้องจัดหาไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนของเด็กออทิสติกโดยเฉพาะ และจะมีกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกเรื่องที่เด็กต้องได้รับการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเรียนร่วมกับเพื่อน (buddy) ในห้องเรียนปกติ

3. การดำเนินงานการจัดห้องเรียนคู่มือนานออทิสติก หมายถึง การจัดให้มีห้องเรียนเฉพาะของนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนปกติ เพื่อให้นักเรียนออทิสติกได้เรียนรู้ การสื่อสาร สังคมและพฤติกรรมจากนักเรียนปกติในวัยเดียวกัน ซึ่งมีแนวการจัดการศึกษา หลักสูตร วิธีสอน เครื่องมือและอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น และการประเมินที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ เพื่อสนองความต้องการและความสามารถของนักเรียนออทิสติกประกอบไปด้วย

3.1 การจัดห้องเรียนคู่มือนานออทิสติก หมายถึง การจัดแผนผังในห้องเรียน จัดโต๊ะเก้าอี้สำหรับเรียนเป็นกลุ่มและเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการหยิบใช้ มีมุมของเล่นต่างๆ

3.2 การคัดกรอง คัดแยก วินิจฉัย หมายถึง การประเมินคัดกรองตามแบบคัดกรองของกระทรวงศึกษาธิการ 9 ประเภทความพิการเพื่อวางแผนในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

3.3 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP แผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP

3.4 เทคนิควิธีการสอน หมายถึง วิธีการก่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายและเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับผู้เรียน

3.5 การใช้หลักสูตรสำหรับนักเรียนออทิสติก หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก

(ฉบับทดลอง) พ.ศ. 2555

3.6 การวัดและประเมินผล หมายถึง การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP

3.7 การนิเทศ กำกับ ติดตาม หมายถึง โรงเรียนมีการวางแผนให้มีผู้รับผิดชอบงานเตรียมการรับการนิเทศ กำกับ ติดตาม จากศึกษานิเทศก์และบุคลากรจากศูนย์การศึกษาพิเศษ

4. สภาพการดำเนินงานห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก หมายถึง สภาพการณ์ที่เป็นจริงในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนที่เปิดสอนห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก เช่น การจัดห้องเรียนสำหรับเด็กออทิสติก บรรยากาศ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก แหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนภายนอกห้องเรียน ที่เปิดสอนห้องเรียนเรียนคู่ขนานออทิสติก

5. ผลสำเร็จของการดำเนินงานห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการจัดการห้องเรียนตลอดจนบรรยากาศ สิ่งอำนวยความสะดวก แหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนภายนอกห้องเรียนทั้ง 7 ด้านได้แก่ 1) การจัดห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก 2) การคัดกรอง คัดแยก วินิจฉัย 3) การจัดการเรียนการสอน 4) เทคนิควิธีการสอน 5) การใช้หลักสูตรสำหรับนักเรียนออทิสติก 6) การวัดและประเมินผล และ 7) การนิเทศ กำกับ ติดตาม

6. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง หมายถึง สภาพการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันของบุคลากรในโรงเรียนที่เปิดสอนห้องเรียนคู่ขนานออทิสติกของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย

6.1 ผู้อำนวยการ หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนที่เปิดสอนห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 35 โรงเรียน

6.2 ครูผู้สอนห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก หมายถึง ครูผู้สอนประจำห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 35 โรงเรียน

6.3 ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม หมายถึง ครู พนักงานราชการ ครูอัตราจ้างที่ปฏิบัติหน้าสอนในชั้นเรียนต่างๆ ของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 35 โรงเรียน

7. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในตำแหน่ง หมายถึง อายุการปฏิบัติงานในโรงเรียน แบ่งเป็น

7.1 น้อยกว่า 5 ปี หมายถึง การปฏิบัติงานของผู้บริหาร ครูผู้สอน

ห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม น้อยกว่า 5 ปี

7.2 5 – 10 ปี หมายถึง การปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ ครูผู้สอน

ห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม 5 – 10 ปี

7.3 มากกว่า 10 ปี หมายถึง การปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ ครูผู้สอน

ห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ครูผู้รับผิดชอบงานเรียนร่วม 10 ปีขึ้นไป

8. สภาพการเปิดสอนห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก หมายถึง โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออลทิสติกของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 35 โรงเรียน

8.1 การเปิดสอนโรงเรียนคู่ขนานออลทิสติกที่มีครูที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ หมายถึง ได้รับจัดสรรครูการศึกษาพิเศษจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

8.2 การเปิดสอนโรงเรียนคู่ขนานออลทิสติกที่ไม่มีครูที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาเอกการศึกษาพิเศษ หมายถึง ไม่ได้รับจัดสรรครูการศึกษาพิเศษจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่เป็นครูที่จบการศึกษาสาขาอื่น

9. ลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน หมายถึง ลักษณะการเปิดสอนห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติกของโรงเรียนนั้น

9.1 ประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 35 โรงเรียน

9.2 ขยายโอกาส/มัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนขยายโอกาสที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 และโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 35 โรงเรียน

10. แนวทางยกระดับผลสำเร็จของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง การที่ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยของสภาพการดำเนินงานด้านที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมและผลสำเร็จด้านที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมว่ามีด้านใดบ้าง แล้วนำแต่ละด้านมาพิจารณาว่าควรจะพัฒนาอย่างไรและนำแนวทางดังกล่าวไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน แล้วสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออลทิสติก